

PORTRÆT

Avisens ekspert i udsteder og afkroge

Han må være Lavens bedste bud på en eventyrer - nu fylder Henrik Køhler halvrundt

AF HANS KRABBE
hkr@midtjyllandsavis.dk

65 Han er en nysgerrig hund, så han har læst Information det meste af livet. Også Politiken. Og af og til Berlingske Weekend. Men er han også lidt af en nærig hund? Han får i alt fald sine dagblade på anden hånd fra naboer og venner.

Egentlig er det spøjst, at fyren ikke nævner Midtjyllands Avis, for her er han både en flittig og skattet bidragyder. Men det kan jo være, at det lokale dagblad sniger sig ind blandt de fine titler her tirsdag den 6. juli, for da rummer navnesiderne nemlig et portræt af tusindkunstneren fra Laven, **Henrik Køhler**, som fylder 65 år i dag.

Det er sjovt, som relationer kan udvikle sig.

Det er ikke ofte, jeg har mødt ham ansigt til ansigt. Og det er hverken hver eller hver anden dag, vi skriver sammen. Men når vi gør, skal der kun få ord til. Vi sender på samme frekvens, og en kort ordveksling om et lokalopgør i Hamborg i den tyske 2. Bundesliga i fodbold kan være alt nok til at sikre dagens første, langtidsholdbare smil.

Autodidakt reporter

Og så er vi fælles om passionen for den gode fortælling.

Den er den autodidakte journalist, udlandsreporter og opdagelsesrejsende Henrik Køhler en konstant leverandør af til gavn og glæde for læserne, som han hellere end gerne tager i hånden og fører ud til afsides destinationer. Som regel i stik modsat retning af de turistfælder, vi andre rituelt falder i.

Så evnerig er multitalentet fra hovedgaden i Laven, at han trods sin modne alder burde leve drømmen og få sig den journalistuddannelse, der altid har spøgt i baghovedet på den finurlige flipper.

- Jeg havde sidst i 70'erne to halvhjertede forsøg på at blive optaget. 20 procent af ansøgerne kom ind. Jeg vidste ikke, at mange af dem

havde været på kurser eller højskoleophold for at ruste sig til optagelsesprøven, fortæller Henrik Køhler.

Måske var det i virkeligheden en gave, at han ikke kom ind?

Konformitet og kasser har slået mangen en stærk fortæller ihjel. I stedet fik manden sig et andet liv, mens skriveriet kunne udvikle sig til en stedsegrøn lidenskab.

- Toppen var, da jeg solgte historien om familiens Brasiliens-rejse med børnene til Politiken, og den kom på forsiden af tillægget »Vi rejser«. Med tiden har jeg fået ret godt styr på at vinkle en historie.

- Jeg skriver ofte en lang artikel ud i en køre. Det er en skøn følelse af »flow«, når du bliver så grebet,

at du først slipper tastaturet, når du er færdig.

- Jeg føler selv, at jeg hele tiden løber ind i sjove og skæve historier, men det er vel ikke kun held? Du skal forfølge heldet og have øjnene med dig, lyder det med lige dele professionalisme og selvbevidsthed fra amatøreren ved Julsøs bredder.

Ny bæk med xylofon

Efter et langt arbejdsliv som pædagog gik Henrik Køhler på efterløn i sommeren 2020.

Men det indvarslede ikke et lavere aktivitetsniveau i manden med den skæve hjerne.

- Jeg vågner hver morgen med nye ideer, men jeg fortæller ikke konen om dem. Hun vil hellere, at jeg bliver besat af at rydde op eller støvsuge, men det sker ikke.

- Seneste ide er en stor bæk ved søen i Laven, som jeg fik en kunstner til at save ud med en motorsav. Den har en xylofon, man kan spille musik på. Den blev færdig som optakt til EM-slutrunden.

- Folk i Laven donerede hver 150 kroner. Der kom 15.000 kroner ind, fortæller Henrik Køhler.

Apropos fodbold, så er han dedi-

keret fan af landsholdet, Silkeborg IF og tysk andenrangsfodbold.

- Der er noget mistænkeligt ved folk, der ikke interesserer sig for fodbold. Det er jo på en måde et handicap, de har. Man skal have lidt ondt af dem. Fodbold er jo stedet, hvor vi mænd mødes, slapper af, hygger og råber lidt, mens vi får en øl eller to. Og hvad skulle du i øvrigt snakke med taxachaufføren om, når du lander i en fremmed lufthavn, og han kun taler swahili eller georgisk?

Manden bag skiltene

For år tilbage dukkede der rundt omkring i det østjyske underfundige skilte op, som ved første øjekast var rigtige vejskilte. Men som efter en nøjere granskning var elegante finter til mennesker, institutioner og steder i Østjylland.

I en periode troede man, at et lokalt fantom a la det engelske fænomen Banksy var på spil. Men det var bare kreative folk fra Laven.

- Skilte er fascinerende. I Aarhus Stiftstidende blev de sågar omtalt som »gadekunst«. Midt under et julebanko på mit arbejde i Sejs dukkede der pludselig en reporter og fotograf fra Ekstra Bladet op. De

○ **Henrik Køhler, Laven, fylder 65 tirsdag den 6. juli. Munderingen på billedet er en hyldest til dels fodboldlandsholdet, dels Tjekket med Skoda-fabrikkerne. Huset i baggrunden er hjemmet, »Bella Vista«, på hovedgaden i Laven. PRIVATFOTO.**

havde set »En hvii jul og et godt nytår«-skiltet i Aarhus, husker den milde provokatør.

Henrik Køhler er gift, far til fire voksne piger og en dreng på 13 år. Desuden er han morfar til næsten fire.

- Min familie er det vigtigste i livet. Jeg er jo krebs, forklarer fødselaren.

Vi venter spændt på beretningen fra næste gang, eksploratør Køhler eksaminerer et udsted.

»Jeg vågner hver morgen med nye ideer, men jeg fortæller ikke konen om dem. Hun vil hellere, at jeg bliver besat af at rydde op eller støvsuge, men det sker ikke